

AKKURAT NÅ

Aldri tøysa

Denne spalten kler av og til kjente sanger i ny, frisk norsk språkdrakt.

Det gjelder også i dag, men dere får ikke vite hvilken tekst. I stedet skal det være en slags overraskelse.

Kos dere!

*Vi er ikkje framand for
 kjærleik
 Du kjenner reglene – og det
 gjer eg
 Full pakke er det eg drøymmer
 om
 Du får'kje dette frå andre enn
 meg
 Eg vil berre seia kva eg føler
 Må få deg til å forstå*

*Kjem'kje til å gje deg opp
 Kjem'kje til å såra deg
 Eg vil aldri tøysa eller dra frå
 deg
 Du skal aldri grina meir
 Eg skal aldri dra min veg
 Eg skal aldri lyga eller forrå
 deg*

*Vi har vært vener så lenge
 Hjartet ditt lengtar, men du er
 sjenert
 Inni oss veit vi kva som skjer
 Det er eit spel, det er openberrett
 Og om du spør meg kva eg
 føler
 Ikkje sei du er for blind til å
 sjå*

*Kjem'kje til å gje deg opp
 Kjem'kje til å såra deg
 Eg vil aldri tøysa eller dra frå
 deg
 Du skal aldri grina meir
 Eg skal aldri dra min veg
 Eg skal aldri lyga eller forrå
 deg*

Astronauten

Opdahl Fram til 25. september kan du se Ørnulf Opdahls utstilling «Landkjenning» ved Kunstverket Galleri i Oslo. Her ser vi «Svalbard» fra 2018.
 perspektiv@klassekampen.no

Perspektiv

Sang som presang

– **Form, sa Elias**, sitter i henda og i blikket. Form slutter seg til en tradisjon vi må ta vare på. Om ikke jeg lager gjenstander som generasjoner før meg gjorde, hvem skal da bære tradisjonen videre. – Ikke mange blant de unge i dag kan holde ei tang og håndtere den med slik flid som de opererer mobiltelefonen sin. For både blikket og nesa er opptatt der inne.

Han har sjølv smarttelefon, Elias. Men han vet at med tingene følger fortellingene. Og med fortellingene følger sangen.

Jeg fikk med meg en stålvisp hjem, laget av Elias. Det er nok likevel først og fremst sangen til Elias Akselsen jeg bærer når jeg går fra den lille store konserten hans på Blaker gamle meieri ved Glommas breidd. Tindrende klart synger han seks av de 26 versene av sangen om fløterne og elva. Det berettes om tre menn i sin beste alder som risikerte livet for å løse opp ei tømmerase. Én overlevde fordi han kunne svømme, to gikk ned med tømmeret og strømmen. Han som

kunne svømme diktet sangen om den farefulle ferden og det umenneskelige oppdraget. Det er mange vers og store følelser i beretningen, for historien skulle vare til bålet var brent ned og tennes på ny neste kveld.

De unge fryktløse mennene var alle tattere og nærte seg med løsarbeid langs elva. Fløterarbeidet var hardt og krevende, slik livsvilkårene for tattere var. For det ble drevet en liksomvennlig klappjakt på folkegrupper med annerledes livsmønster enn storsamfunnets. Og dette er ikke lenge siden.

Elias sine reisende forfedre levde lenge, til tross for livsvilkårene. Tippoldefaren, StorJohan, ble 102 år kunne Elias fortelle. – Eller kanskje ble han 107.

Elias Akselsen har et budskap. At himmelporten er åpen for alle. Vi kjenner igjen denne vissheten fra negro spirituals og slavekampen. Trøsten i sangen, urettferdigheten skal overvinnes. Det er ikke bare trøst i sangen hans, men overbevisning. Jeg lytter med åpen munn og åpent hjerte når han synger med sin klare røst. De følsomme tunglette ordene får kunstens vidtrekkende vinger.

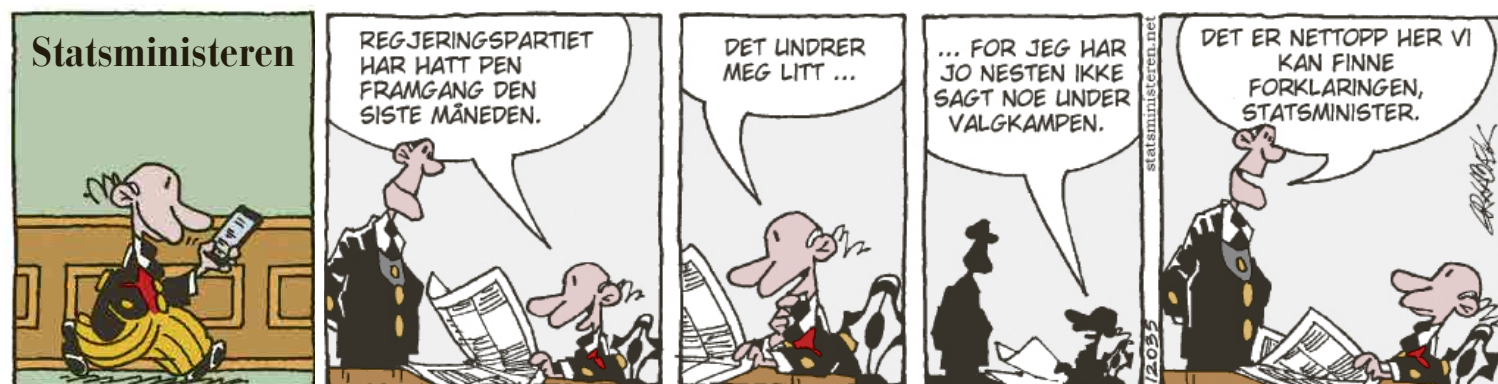
Elias Akselsens sang er en svært sjenerøs presang til storsamfunnet.

Jeg står ved kjøkkenbenken og pisker egg med en enkel ornamentert stålvisp formet av Elias sin hånd. Den er laget av gjenbrukt gjerdevaier etter en fordums slåttonn på Romerike.

Mens jeg pisker eggene, tviler jeg på om det i framtida blir kake nok til alle. Vi andre har en kamp å kjempe.

Som inspirasjon lytter jeg til Akselsens sanger en gang til. På Youtube.

Elisabeth Sæther Sørheim, Skjetten
 elissorh@gmail.com

Den japanske fisken Lala er død. Lala ble verdenskjent da hen «runda» et Pokémon-tv-spill. Lala og tre fiskevenner svømte nemlig rundt i et akvarium der ulike soner automatisk utløste ulike spillvalg. Det hele ble filmet og lagt ut på Twitter. Og Lala, Moo, Maurice og Ponyo overlevde helt til slutten av «Pokémon Sapphire».